

og skuespillere ikke også formidlere af det skrevne ord?

Rigtig mange af høringssvarene giver nøjagtig den samme kritik.

Vi er i den samme gruppe også meget skeptiske over for den finansiering, der ligger af fribyordningen. Det er nemlig sådan, at de kommuner, som vælger at indgå i ordningen, helt og holdent skal afholde alle udgifter, som er forbundet med at tage kunstnere til deres kommuner.

Kommunerne har på forhånd vist stor interesse for det her område, 11 kommuner havde forud sagt, at de var interesserede, men det viser sig, nu hvor vi er nået længere hen, at kun 3 ud af de 11 kommuner føler sig klar til det. Hermed er der sendt et meget tydeligt signal om, at den økonomiske ordning ikke er i orden på det her område.

Derfor er der god grund til at overveje de forslag, som også er blevet afgivet i høringssvarene. Bl.a. foreslår Danmarks Biblioteksforening, at udgifterne deles ligeligt mellem stat og kommune.

På den baggrund har SF, De Radikale, Enhedslisten og Socialdemokraterne stillet et ændringsforslag om, at den danske fribyordning kommer til at omfatte forfulgte kunstnere generelt, og at der etableres en statslig støtteordning med medfinansiering af kommunernes udgifter til fribyordningen, således at staten pålægges at refundere 50 pct. af de enkelte kommuners direkte udgifter til kunstnerne og deres familier.

Det var mine ord.

Kl. 10:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om ordet, er ordføreren for Enhedslisten, hr. Per Clausen.

Kl. 10:57

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu er det jo sådan, at Venstre og Konservative har begået et bidrag til betænkningen, som indeholder mange smukke formuleringer, og som taler meget om, hvor vigtigt det er, at kommunerne påtager sig et medansvar. Det er jo altid interessant, når man gør meget ud af, at andre skal påtage sig et medansvar.

Jeg synes jo, at vi måske har forklaringen på, at regeringen er så afvisende over for det ændringsforslag, der er stillet, om, at staten skal have et økonomisk medansvar. Det kunne hænge sammen med, hvad det parlamentariske grundlag for regeringen mener. Hvis man læser

Dansk Folkepartis bidrag til betænkningen, så er det jo vældig interessant, at det vigtigste for Dansk Folkeparti er, at man sørger for, at der kun kommer forfattere til Danmark på den her ordning, som er kritiske over for islam og muslimer, og at det ikke bliver for mange. Man understreger udtrykkeligt i sit betænkningssbidrag, at det forhåbentlig kun bliver en eller to ligesom i nogle andre lande.

Jeg vil gerne spørge kulturministeren, om han er enig i, at det er sådan, at det er vigtigt, at vi i Danmark kun får ligesom i Sverige to forfattere, Tyskland to og England en. Jeg vil også benytte lejligheden til at spørge kulturministeren, om han også er enig i, at det er vigtigt, at de forfattere, der kommer til Danmark, indtager en ydmyg og respektfuld holdning til Danmark og danskerne. I al stilfærdighed vil jeg sige, at hvis jeg boede i et andet land og blev forfulgt af magtterne der og søgte hertil, så ville det nok ikke være muligt for mig at leve op til kravet om, at man indtager en ydmyg og respektfuld holdning til Danmark og danskerne. Respektfuld: O.k., men ydmyg!?

Mener kulturministeren, at det er vigtigt at afvise, at staten har et økonomisk medansvar, fordi vi skal sikre, at der ikke kommer for mange? Og er han også enig med Dansk Folkeparti i, at det er vigtigt, at de forfattere, der kommer til Danmark under den her ordning, indtager en ydmyg holdning over for danskerne?

Kl. 10:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja tak. Ministeren.

Kl. 10:59

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Hr. Per Clausen konstaterer, at det er en glimrende ordning, vi har, den er velfungerende. Regeringens forslag er jo et, må man sige, fantastisk skridt i den retning, som hr. Per Clausen også selv repræsenterer.

Vi har ikke nogen – hvad skal man sige? – målramme for, hvor mange der skal være med i ordningen. Vi har en idé om, at vi vil tilbyde et frirum, et fristed, for undertrykte forfattere, som har ret til at have og har det privilegium, at man i Danmark har fuldstændig ytringsfrihed. Så derfor er hele intentionen bag forslaget, at vi giver ytringsfrihed, at vi giver frirum, at vi giver husly til forfulgte forfattere, og derfor er der ikke nogen, så at sige ramme for antallet af forfattere, der skal være med i ordningen, men vi kan konstatere, at der i udlandet, de andre lan-